

معماری اکوتک جهت دستیابی به معماری پایدار

فاطمه کامیابی، آیدا بهشتی پور

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه پیام نور، تهران شرق، ایران.

استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور، تهران شرق، ایران.

Email: Kamyabi63@yahoo.com

چکیده

یکی از مهمترین اجزای سیستم حمل و نقل ریلی، ایستگاه است. ایستگاه نقطه آغازی برای بالندگی و عرضه مفاهیم در قالب کالبد برای تازه واردان و باعث حس تعلق شهروندان است. اولین خاطرات ورود و آخرین وداع در ایستگاه صورت می گیرد و مسافران خود را در نمادهایی از فرهنگ و روحیه مکان غرق می یابند، بدین ترتیب که ایستگاه شایسته می تواند سمبل مناسبی برای شهر باشد. ایستگاه راه آهن شاهرگ حیاتی و بخشی از چشم انداز شهری است و به عنوان مکانی است که نقاط قوت و ضعف یک شهر را نشان می دهد. طراحی ایستگاه بر اساس منشور اکوتک، از یک سو باعث ایجاد یک احساس همگرایی و ارتباط فضاهای داخلی ایستگاه با محیط پیرامونش شده و از سوی دیگر مرز مشترکی را برای اتصال ساختمان به شهر پدید می آورد. بامطرح کردن پایداری زیست محیطی در قالب منشور اکوتک به دنبال بررسی روند تغییرات اکولوژیکی، شناخت محیط و بستر طرح و بهره وری بالاتری از انرژی های منطقه می باشیم تا براین اساس به الگو و مدلی دست یابیم که در برگیرنده ی، تکنولوژی همسو با طبیعت باشد. زیرا الگوهای طبیعی هم از نظر سازه ای و هم از منظر زیبایی شناسی مناسب می باشند. در این مقاله که براساس اسناد و مطالعات کتابخانهای و جستجوی مقالات از پایگاه های اطلاعاتی تهیه شده است، پس از شناخت ایستگاه راه آهن و معماری اکوتک، به تاثیرات معماری اکوتک بر جنبه های مختلف طراحی ایستگاه پرداخته است و سپس پیشنهاداتی جهت تاثیر بیشتر ارایه شده است.

واژگان کلیدی: اکوتک، معماری، پایداری.